

Sygn. akt I ACz 1581/12

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec (spr.)
Sędzia SA:	Aleksandra Marszałek
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **B. S.**

przeciwko: **C. M.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 27 czerwca 2012 r., sygn. akt I C 172/10

p o s t a n o w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji odrzucił zażalenie powódki na postanowienia tego Sądu z dnia 23.04.2012 r. o odrzuceniu jej zażalenia na postanowienie tego Sądu z dnia 17.01.2012 r., z uwagi na niezuzpełnienie braków zażalenia.

Orzeczenie to zaskarżyła powódka zażaleniem. Powódka zarzuciła naruszenie art. 394 § 3 k.p.c. przez przyjęcie, że opłata od zażalenia nie została stosownie uiszczona i podpisana, co jest niezgodne ze stanem faktycznym, bowiem powódka złożyła podpis i odpis pisma. Wskazując na powyższe wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zwrot kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 394 § 3 k.p.c. zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego, a więc zgodnie z art. 126 § 3 k.p.c. winno być podpisane, a nadto zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wniosek o jego zmianę lub uchylenie, jak również zwięzłe uzasadnienie zażalenia ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów. Zgodnie z art. 128 k.p.c. zażalenie, jak każde pismo procesowe, winno zostać złożone wraz z odpisem dla strony przeciwnej.

Wniesione przez powódkę zażalenie nie spełniało tych wymagań, toteż została wezwana do uzupełnienia braków formalnych przez jego podpisanie, wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia a także przedłożenie odpisu zażalenia. Treść wezwania nie budzi wątpliwości, jest jasna i czytelna, zawiera termin do uzupełnienia braków, jak również pouczenie o negatywnych skutkach niedochowania siedmiodniowego terminu. Powódka nieuzupełniając w zakreślonym terminie powyższych braków, naraziła się na negatywne skutki takiej bezczynności w postaci odrzucenia jej zażalenia. Powódka we wniesionym zażaleniu nie przeczy, iż wezwania Sądu nie wykonała. Zażalenie zaś zmierza do zakwestionowania potrzeby wzywania jej do uzupełnienia braków.

Co się tyczy złożenia podpisu pod zażaleniem, jak również złożenia odpisu zażalenia, wskazać należy, że powódka pozostaje w błędzie co do nieistnienia braków w tym zakresie. Wyjaśnić należy, że złożone przez powódkę zażalenie niewątpliwie nie zostało opatrzone podpisem zgodnie z wymogiem art. 126 k.p.c. jak również, co wynika niewątpliwie z treści prezentaty Sądu Okręgowego oraz treści samego zażalenia nie dołączono do niego odpisu dla drugiej strony.

Według art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c. elementem składowym pisma jest podpis strony, jej przedstawiciela. Podpis oznacza jego złożenie w zasadzie własnoręcznie. Podpis własnoręczny - jak się przyjmuje w doktrynie - jest bowiem nosicielem powtarzających się indywidualnych cech, utrudniających podrobienie, ale jednocześnie pozwalające na odróżnienie go od innych. Wyjątki dopuszczające złożenie podpisu w inny sposób przewidują (art. 921¹⁰ § 2 k.c., art. 328 § 2 k.s.h. i art. 5 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach, tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 120, poz. 1300 z późn. zm.). Konieczność zachowania własnoręczności podpisu wynika z art. 78 § 1 k.c. Kodeks postępowania cywilnego wprawdzie nie zawiera definicji podpisu ani też nie wyjaśnia, czy chodzi o podpis własnoręczny, to jednak jednolitość systemu prawa nie pozwala na przyjęcie odmiennej wykładni tego samego pojęcia w różnych kodeksach, stąd niezbędnym jest odwołanie się powołanego wyżej przepisu prawa materialnego art. 78 k.c. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów z dnia 30.12.1993 r. (III CZP 146/95, OSNCP 1994, nr 5, poz. 94) podkreślił, że podpis ma stanowić napisane nazwisko, niekoniecznie czytelne, ale dokonane w sposób charakterystyczny dla osoby podpisanej. Co więcej w wypowiedziach Sądu Najwyższego dominuje pogląd zgodnie z którym odtworzenie mechanicznie na piśmie procesowym wzoru podpisu nie czyni zadość wymaganiu przewidzianemu w art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c. (orzeczenie z dnia 17.04.1967 r., II PZ 22/67). W świetle powyższych rozważań nie ulega wątpliwości, że podpis sporządzony piśmem komputerowym przez powódkę pod zażaleniem nie pozwala uznać go za podpis w omówionym wyżej znaczeniu, a co za tym idzie potrzeba wezwania powódki do uzupełnienia tego braku była rzeczywista.

Z tych względów orzeczenie Sądu Okręgowego odrzucające zażalenie powódki z uwagi na nieuzupełnienie jego braków formalnych uznać należy za trafne, a powódka w zażaleniu nie wskazała żadnych takich okoliczności, które wpływałyby na zmianę tej oceny. Z tych względów Sąd Apelacyjny zażalenie jako bezzasadne oddalił po myśli art. 385 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c.

mw